

Kdo je křesťan?

1. Čtení: Matouš 6,19-33

Text kázání: Galatským 2:20

Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Život, který nyní žiji v těle, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.

Úvod

Bratři a sestry, dnešní doba je plná volnosti, svobody a života bez mantinelů. Každý se má rozhodnout sám, jaký postoj zaujme. Máme si najít tu svoji pravdu. Jenomže, jak si máme vybrat, když vlastně nevíme, co je realita. Sdělovací prostředky chrlí rozporuplné zprávy. A najít skutečnou pravdu se zdá mnohdy jako nemožné. Na jedné straně se dnešní média ohání náboženskou svobodou a nutností přijímat ostatní takové jací jsou. Ale na druhé zase přináší zprávy o tom, jak se na nás valí muslimové a jak máme bránit naši křesťansky založenou společnost. Mnoho lidí se dnes považuje za křesťany, ale věří si tak nějak „po svém“. Co se jim nehodí, to vynechají a naopak, pokud se jim něco líbí, tak to zahrnou do svého křesťanství.

V internetové diskuzi k tématu, jak poznám křesťana, jsem našel tyto dva úsměvné příspěvky:

- „Mám známou, která se neustále ohání vírou, chodí do kostela, ale pomluví, koho může a dokonce jsme ji přistihli přímo při vandalismu.“
- „Dobrého křesťana poznáte tak, že se po smrti dostane do nebe. Ale to dlouho trvá.“

Pojďme si ujasnit, kdo je vlastně křesťanem a popřemýšlet, jak jsme na tom s křesťanstvím my.

Kdo není křesťan

V Bibli v Matoušově evangeliu se píše. *21 Ne každý, kdo mi říká 'Pane, Pane', vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. 22 Mnozí mi řeknou v onen den: 'Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?' 23 A tehdy já prohlásím: 'Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.'* (Matuš. 7:21-23)

Křesťanem se nestáváme narozením do určitého národa. Vyrůstat ve věřící rodině je veliká pomoc, ale rodiče a prarodiče nás do nebe nedostanou. Říká se, že Bůh nemá vnoučata, ale jen syny a dcery. Musí to vycházet z nás samotných. Žít dobrý život plný lásky a ohleduplnosti k druhým z nás udělá dobrého člena společnosti, ale křesťana ne. Křesťanem se nestáváme dokonce ani tehdy, když věříme v nějakou vyšší moc, i kdyby to měl být Bůh. Chopení do kostela, křest, čtení Bible nebo modlení jsou důležité věci, ale bez duchovní hloubky z člověka křesťana neudělají. Mnoho lidí toto všechno dodržuje z jakési tradice nebo

přesvědčení, že svět bude lepší. Ne každý, kdo chodí do kostela a chová se jako křesťan, je křesťan.

V čem tedy spočívá to opravdové křesťanství?

Co je opravdové křesťanství?

Jak už z názvu vyplývá, křesťanství se soustřeďuje kolem Ježíše Krista. Jedině on z nás udělá opravdové křesťany. Můžeme se oněm dozvědět v bibli, v novém zákoně, kde je popsán celý jeho život i to co nám chtěl předat. Ale i kdybychom znali každý detail z jeho života, nebude to stačit. Apoštol Pavel to v listu Římanům píše: „*Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.*“ (Římanům 10,9) Je to náš osobní zachránce a cesta k věčnému životu. Živý Bůh toužící po osobním vztahu s námi. Ježíš má tu moc všechny nás přinutit milovat ho, ale neudělá to. Chce naše srdce, naše dobrovolné rozhodnutí zahodit svůj starý způsob života a následovat ho.

V Janově evangeliu se dočteme, že „*nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží*“ (Jan 3, 3) Můžeme si to představit jako tlustou čáru v našem životě, která odděluje náš starý způsob života od toho nového. Musíme si uvědomit naši hříšnou podstatu. A prosit Ježíše o naši záchranu.

Pokud se tak rozhodneme, náš život se začne měnit. Nebude to ze dne na den, ale budeme pozorovat, jak v našem životě Ježíš působí. Změní se naše srdce, naše priority a cíl našeho života. Tato vnitřní změna začne předělávat celý náš život. Tímto rozhodnutím získáme věčný život, odpuštění našich hříchů, Ducha svatého a Ježíše jako pomoc v každé situaci.

Vyprávět tady v kostele o tom, kdo je křesťan, se zdá jako zbytečné, ale pojďme si zhodnotit to naše křesťanství. Položme si tři otázky, které nám v tom pomohou.

1. Co je cílem tvého života?
2. Na čem si zakládáš?
3. Zapíráš sám sebe?

Co je cílem tvého života?

Na otázku, co je cílem mého života, si musí dříve nebo později odpovědět každý. V určitou chvíli našeho života prostě odpověď musíme najít. Dokud ji nemáme, zasekneme se a náš život ztratí směr. V dnešní době se nám nabízí mnoho věcí, které by se mohly stát smyslem života. Někdo svůj život zaměřil na studium a práci. Tráví v práci všechn svůj čas a raduje se z dosažených výsledků. Potom ale přijde chvíle, kdy zjistí, že pro život je to málo. Obdobně dopadají i ti, kdo se upnuli na bohatství a požitky tohoto věku. Mnoho bohatých lidí popisuje, jak se hnali za penězi a když je mají, tak cítí prázdnotu a nenaplnění. Večírky a zábava jistě k životu patří, ale po nějakém čase se také zdají prázdné. Podřídít vše potřebám rodiny může naplnit náš život radostí a pocitem přesahu do dalších generací. Pak ale děti odejdou a my se ocitneme v nesnesitelné prázdnotě.

Hlavním životním cílem křesťana by se mělo stát naplňování Boží vůle. V listu Římanům čteme: *Vybízím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou obět'; to ať je vaše pravá bohoslužba.* (Římanům 12:1) Náš Pán určil

každému jiný úkol. Někomu sloužit duchovně, jinému spíše prakticky. Měli bychom se ptát v modlitbě, čím naplnit náš život. Jsou různá obdarování, ale tentýž duch, který to vše spojuje.

Na čem si zakládáš?

Podobně jako na smysl života se můžeme ptát i na naše hodnoty. Zkoumejme věci, které nám leží na srdci. Týká se většina věcí, na kterých nám zaleží tohoto světa nebo spíše Boha? Zakládáme si na dobré výplatě, pěkném autu a velikém domě? Nebo na úspěšném životě? A co je vlastně špatného na tom, když máme peníze a úspěch? Křesťan má svou práci odvádět, jak nejlépe umí a lenost není vlastnost, kterou by Bůh ocenil. Problém není v penězích a úspěchu. Problém nastává, pokud si těchto věcí ceníme více než Božích hodnot. Pokud máme dost peněz, berme to jako požehnání a pobídku ke štědrosti.

Vodítkem pro křesťanské hodnoty nám může být ovoce Ducha svatého. *Láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrotu, věrnost, tichost a sebeovládání.* (Galatským 5, 22-23) Tyto vlastnosti nás navedou, jak se chovat ve svém životě. Máme je rozvíjet a ukládat v našem srdci. Tím se bude rozvíjet náš křesťanský charakter. V Matoušovi se píše: *Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.* (Matouš 6, 21) Ukládání pokladů v nebi si můžeme představit jako budování vztahu s Ježíšem, růst naší víry, modlitbu a svědectví našeho života. Křesťan věří na věčný život, a proto si nezakládá na věcech tohoto světa.

Zapíráš sám sebe?

Všichni si rádi dopřáváme to, co máme rádi a nikdo se nerad o něco ochuzuje. Náš mozek nás odměňuje za každý požitek, který mu dopřejeme. Přirozeností člověka je užívat si a myslet sám na sebe. Nelíbí se nám představa, že jsme jen loutky a posloucháme rozkazy někoho jiného. Opravdu chce Bůh, abychom byli jen jeho loutky? Evangelista Lukáš píše: *Všem pak řekl: "Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne, zachrání jej.* (Lukáš 9:23-24)

Bůh z nás nechce mít loutky na hraní. To by nás nestvořil se svobodnou vůlí. Touží po tom, abychom sebe i s našimi vlastnostmi a chybami dali k dispozici pro jeho dílo. Stvořil každého z nás podle toho, jaké nás potřebuje mít. Zapírat sám sebe tu znamená bojovat se svou lidskou sobeckostí, se svým egem. Každý známe ty situace. V neděli se nám nechce do kostela, ale raději bychom ještě spali. Proč se mám modlit teď, když je v televizi ten skvělý film. Zase potřebují na faře pomoci s úklidem. Nemůže to tentokrát udělat někdo jiný? Vždycky máme volbu poslechnout Boha nebo sami sebe.

Závěr

Na závěr si zkusme odpovědět na následující otázky. Pokud totiž budeme vědět, co nám dělá problém, můžeme na tom začít pracovat.

1. Pro co vlastně žiješ? K jakému cíli upínáš své srdce a své naděje? Jde ti o to potěšit a oslavit Boha? Anebo o uspokojení své tělesné mysli? Ujasni si, kam v životě směřuješ.
2. Na čem si nejvíc zakládáš? Na svém spasení a na slávě Boží anebo na zabezpečení svého já? Zamysli se a poznáš, čím přetéká tvé srdce.
3. Když Bůh táhne za jeden konec a tvoje ego za druhý, na kterou stranu se přikláníš? Je v tobě skutečné sebezapření?

Amen